

בש"פ 6157/20 - מחמוד ג'ומעה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6157/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

מחמוד ג'ומעה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה רשות ערר

בשם המבקש:

עו"ד זאב משה בן דורי

החלטה

1. לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה (השופט מ' דאוד) אשר ניתנה ביום 3.9.2020 בע"ח 46014-08-20 ואשר דחתה את עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה חיפה שניתנה ביום 21.8.2020 בגדרי בפ"ת 6719-07-20 (השופט ג' קרזבום, ס"נ) ובה נפסל המבקש מלנהוג וכן מלקבל רישיון נהיגה או מלהחזיק בו עד תום ההליכים נשוא תיק (תעבורה ח"י) 6721-07-20 (להלן: התיק העיקרי).

בקשה זו הוגשה לפי סעיף 49 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה) וסעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה) (מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. עבירות התעבורה בהן מואשם המבקש בתיק העיקרי כוללות נהיגה במהירות מופרזת וכן נהיגה בקלות ראש - עבירות לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התש"ל-1970, ולפי סעיף 62(2) לפקודה. התביעה טוענת כי המבקש נהג ברכבו בדרך שאינה עירונית במהירות של 210 קמ"ש, בשעה שהמהירות המירבית המותרת בדרך זו היתה 80 קמ"ש.

3. בית משפט השלום לתעבורה ביסס את החלטתו הנ"ל על הממצאים שנקלטו במצלמת מהירות אשר פעלה במקום וכן על ראיות נוספות, אשר הקימו לחובת המבקש את חזקת הבעלות לפי סעיף 27(א) לפקודה. בית המשפט

אף שמע את הסבריו של המבקש ואת דברי אביו ותיארום כניסיון בלתי אמין להעתיק את מעשה העבירה מהבן אל האב. בית המשפט גם עמד על המסוכנות הנשקפת מהמבקש כנהג. בהקשר זה, בית המשפט ציין כי הוכחה לכאורה שהמבקש נסע במהירות של 210 קמ"ש - 130 קמ"ש מעל למהירות המרבית המותרת - מצביעה על מסוכנותו לסביבת הנוהגים בדרכים; ובנוסף לכך, נרשמו לחובת המבקש לא פחות מ-22 הרשעות קודמות ובתוכן 3 הרשעות בגין עבירות מהירות.

4. המבקש הגיש ערר על החלטה זו, אך בית המשפט המחוזי דחה אותו תוך שהוא מאמץ ומאשר את החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה.

5. מכאן בקשת רשות לערור שהמבקש הניח על שולחני. לטענתו, בקשה זו "מעוררת שאלה משפטיות בסוגיה שטרם נדונה בפסיקה" באשר לכוחה של חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 27ב לפקודה לשמש הוכחה לכאורה לצורך פסילת רישיון עד תום ההליכים.

6. דא עקא, ראיות לכאורה שעל בסיסן נשלל רישיונו של המבקש כללו לא רק את חזקת הבעלות, אלא גם עדויות וכן את התרשמותו השלילית של בית משפט השלום לתעבורה מהדברים ששמע מהמבקש ומאביו. זאת ועוד: בסעיף 27ב(א) לפקודה קובע מפורשות כך: "נעשתה עבירה תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא אנהג ברכב אותה שעה... זולת אספה כיחמינהג ברכב". הוזה אומר: חזקת הבעלות הקבועה בסעיף זה יכולה גם יכולה לשמש הוכחה לכאורה לכל דבר ועניין (ראו בעניין זה את החלטתו של השופט צ' סגל (כתוארו אז) בעפ"ת (מחוזיים) 2958-01-15 מדינת ישראל נ' אהרן (9.2.2015)).

7. נמצא אפוא כי הערר שהמבקש חפץ להגיש לבית משפט זה כדי לקיים דיון בפסילת רישיונו ב"גלגול שלישי" איננו ראוי לדיון כזה. למעלה מן הנדרש, אוסיף כי ערר זה ממילא נדון לכישלון מאחר שהחלטותיהן של הערכאות קמא נקיות מפגמים אשר עשויים להצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

8. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה על הסף.

ניתנה היום, י"ז באלול התש"ף (6.9.2020).

ש ו פ ט